

Neden su aygırlarının tüyleri yok

Kvifor flodhestar ikkje har hår

 Basilio Gimo, David Ker

 Carol Liddiment

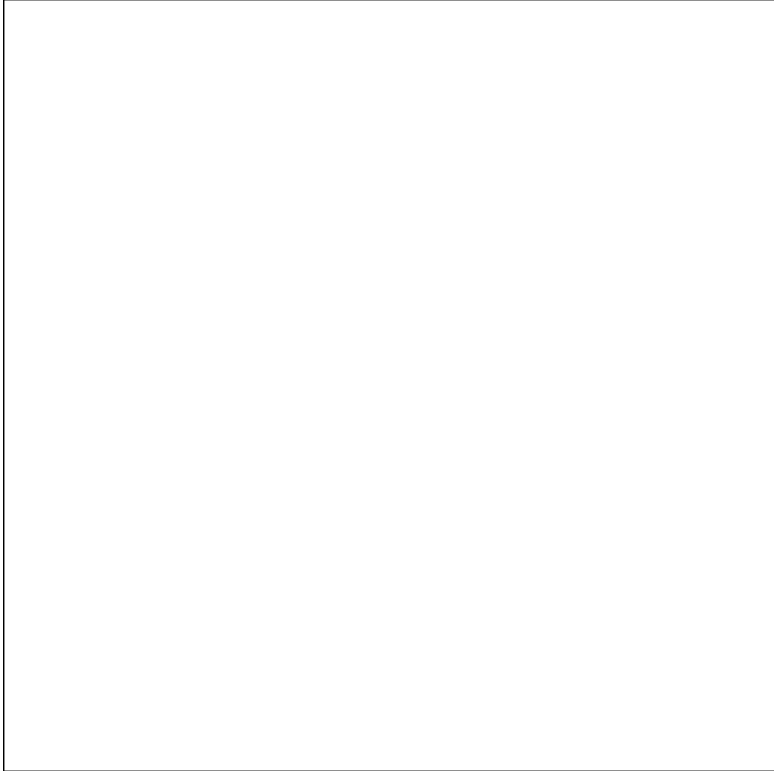
 Nahide Büşra Ertekin

 tyrkisk / nynorsk

 nivå 2

(uten bilder)

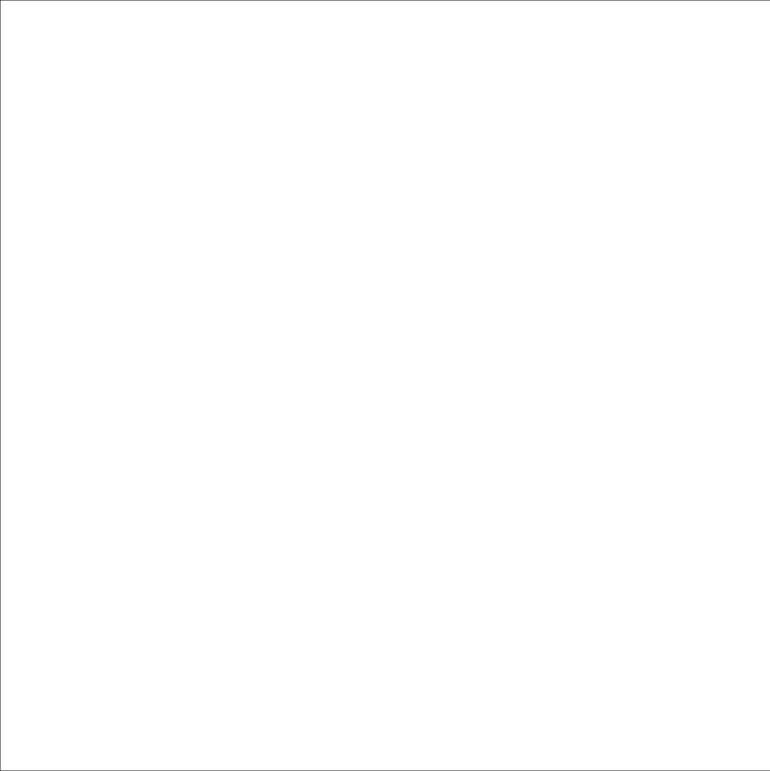

Bir gün, Tavşan nehir kenarında yürüyordu.

...

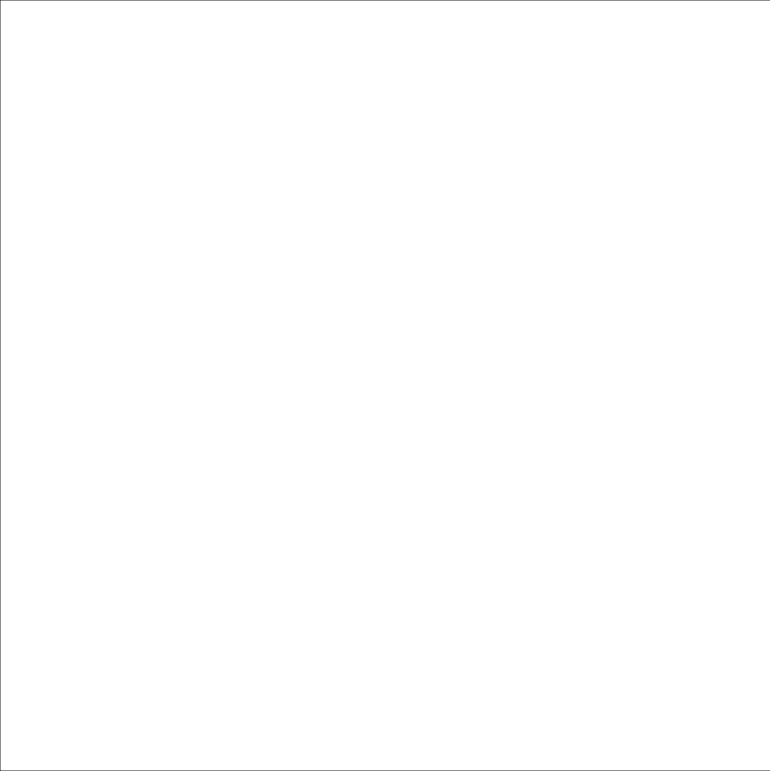
Ein dag gjekk Kanin langs elvebreidda.

Gezip dolaşmak ve güzel yeşil otlardan
yemek için Su Aygırı da orada idi.

...

Flodhest var der òg. Ho gjekk ein tur og åt
litt fint grønt gras.

Su Aygırı, Tavşan'ın orada olduğunu görmedi, ve yanlışlıkla Tavşan'ın ayağına bastı. Tavşan Su Aygırına bağirmaya başladı. "Sen, Su Aygırı! Ayağıma bastığınızı göremiyor musun?"

...

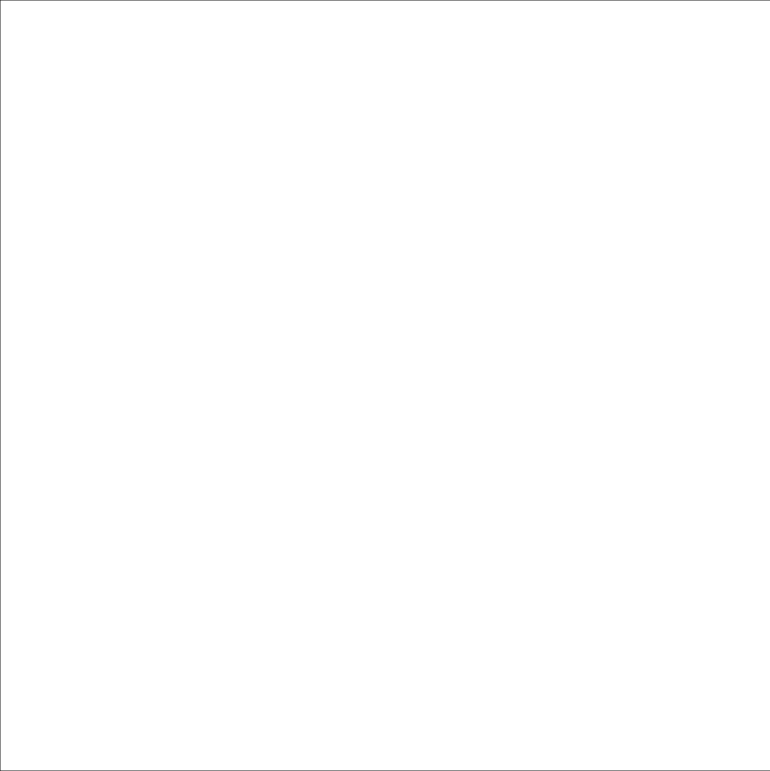
Flodhest såg seg ikkje for, så ho var uheldig og trakka på foten til Kanin. Kanin skreik og byrja å ropa til Flodhest: "Hei, Flodhest! Ser du ikkje at du trakk på foten min?"

Su Aygırı, Tavşandan özür diledi, “Çok özür dilerim. Seni görmedim. Lütfen beni affet!” Ama Tavşan Su Aygırını dinlemedi ve Su Aygırının yüzüne karşı bağırmaya devam etti, “Sen bunu bilerek yaptın! Gün gelecek göreceksin! Sen bunu ödeyeceksin!”

...

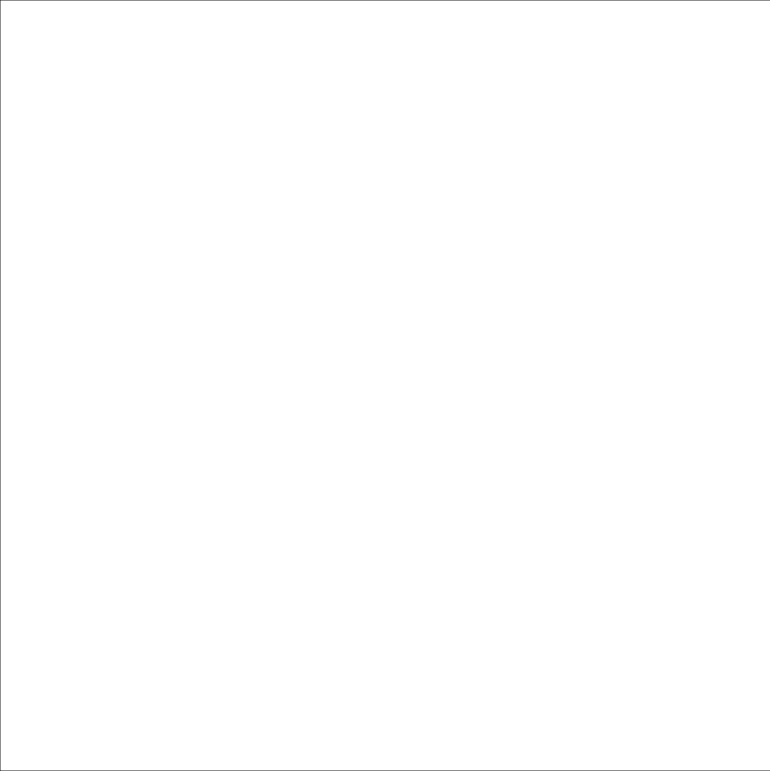
Flodhest bad om unnskyldning til Kanin: “Eg er lei meg, venen min, eg såg deg ikkje. Ver så snill å tilgje meg!” Men Kanin ville ikkje høyra, og han ropte til Flodhest: “Du gjorde det med vilje! Ein dag kjem du til å få sjå! Dette kjem til å straffa seg!”

Tavşan Ateş’i bulmaya gitti, ve dedi ki “Git, ve ot yemek için sudan çıktığında Su Aygırı’ni yak. O benim üzerime bastı”. Ateş cevapladı, “Problem değil Tavşan, arkadaşım benim. Ne istiyorsan yapacağım.”

...

Då drog Kanin for å finna Eld, og han sa: “Dra og brenn Flodhest når ho kjem ut av vatnet for å eta gras. Ho trakka på meg!” Eld svara: “Ikkje noko problem, Kanin, venen min. Eg skal gjera akkurat det du bad meg om.”

Ardından, Su Aygırı nehirden uzakta ot
yediği bir zaman “Harr” diye Ateş birden
alev aldı. Alevler Su Aygırı’nın tüylerini
yakmaya başladı.

...

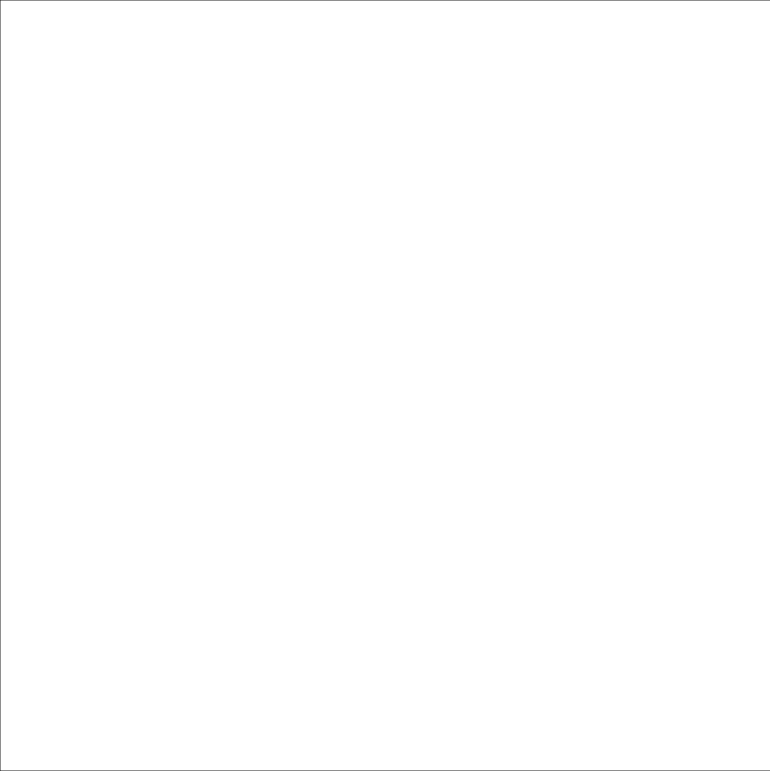
Seinare át Flodhest gras langt frá
elvebreidda då det plutseleg sa “svijsj!” Eld
vart til flammar. Flammene byrja á brenna
håret til Flodhest.

Su Aygırı ağlamaya başladı ve suya doğru koştu. Tüm tüyleri ateş tarafından yanmıştı. Su aygırı ağlamaya devam etti, “Tüylerim ateşte yandı! Tüylerimin hepsi gitti! Benim güzel tüylerim!”

...

Flodhest byrja å gråta og sprang mot vatnet. Alt håret hennar brann opp i elden. Flodhest gret: “Håret mitt har brunne opp i elden! Du brann alt håret mitt! Håret mitt er borte! Det vene, vakre håret mitt!”

Tavşan, Su aygırı'nın tüyleri yandığı için mutluydu. Ve bugün bile, su aygırı, ateşten korkusu yüzünden, asla su kenarından uzağa gitmiyor.

...

Kanin var glad for at håret til Flodhest brann. Og den dag i dag, av frykt for elden, går ikkje flodhesten langt frå vatnet.

Barnebøker for Norge

barneboker.no

Neden su aygırlarının tüyleri yok

Kvifor flodhestar ikkje har hår

Skrevet av: Basilio Gimo, David Ker

Illustret av: Carol Liddiment

Oversatt av: Nahide Büşra Ertekin (tr), Espen Stranger-Johannessen, Martine Rørstad Sand (nn)

Denne fortellingen kommer fra African Storybook (africanstorybook.org) og er videreformidlet av Barnebøker for Norge (barneboker.no), som tilbyr barnebøker på mange språk som snakkes i Norge.

Dette verket er lisensiert under en Creative Commons

[Navngivelse 3.0 Internasjonal Lisens](https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/).